

UITZENDING

VAN KAMERAADSKES EN KINDEREN
NAAR DE TEHUIZEN DER BEWEGING

Tehuizen van de Beweging, hoor ik kameraadskes die dit lezen, zeggen, zijn die er dan, en waar zijn zij? Nooit van gehoord, en hoe komen de vrouwen en kinderen daar dan, wat moet daar voor gedaan worden?

Laat mij U dit dan eens in het kort vertellen.

De Beweging heeft 2 Kindertehuizen en 2 Vrouwentehuizen, t.w.:

de *Westerhelling*, Sophiaweg 40, te Nijmegen, heel mooi gelegen te midden van een prachtigen, grooten tuin, in een schitterende omgeving, waar de kinderen naar hartelust kunnen spelen en wandelen. Hier kunnen 45 kinderen worden ondergebracht. De Heemleidster is kske M. A. C. E. Marinkelle, door de kinderen Tante genoemd;

de *Oosterhelling*, Rijksstraatweg 66 te Ellecom, aan de prachtige Middachter Allee, tusschen De Steeg en Dieren. In dit prachtige Kindertehuis is plaats voor 85 kinderen. Over deze omgeving behoeft ik U wel niets te vertellen, daar heeft iedere Nederlander wel over hooren spreken als een der mooiste en gezondste streken van ons mooie land. Heemleidster kske Fr. Frantz, door de kinderen Tante Friedl genoemd.

In deze beide tehuizen nu kunnen kinderen, jongens en meisjes van 7-14 jaar 'n heerlijke 5 weken doorbrengen. De voeding is prima en alle kinderen komen er met blozende, dikke wangen vandaan, daar zorgen de leidsters der tehuizen wel voor.

En hoe moet U nu handelen om Uw kinderen daar te krijgen?

U gaat daartoe naar het kameraadske der N.S.V.O., die de uitzendingen in Uw groep of Kring behandelt, in de meeste gevallen zal dit de vertegenwoordigster van Afd. 7 Hulp en Bijstand zijn, of een speciaal kameraadske dat de uitzendingen behandelt. In de grotere Kringen en Groepen zijn deze functies meestal al bezet, in de kleinere groepen hebben wij dergelijke functionarissen nog niet en dan is het de aangewezen weg om U tot Uw groepsleider te wenden.

U ontvangt dan een aanvraagformulier en een doktersverklaring. Dit aanvraagformulier moet *volledig* door U worden ingevuld en met de doktersverklaring gaat U naar Uw huisdokter en vraagt hem, deze kaart te willen invullen, ook geheel volledig. Is dat in orde, dan brengt U de kaart en het formulier weer terug naar het kameraadske van wie U ze kreeg. Deze zorgt daar dan verder voor.

Nu begint U de kleeren van de uit te zenden kinderen grondig na te zien, te herstellen wat kapot is en speelt U het alleen niet klaar, roept U dan de hulp van Afd. 7 Hulp en Bijstand in. Voorschrift is, dat de kinderen van alles 3 stuks medenemen; is dat onder de huidige omstandigheden niet mogelijk, dan valt daar weinig aan te doen, we kunnen nu eenmaal geen ijzer met handen breken, doch waar wèl voor gezorgd kan worden, is, dat alles *goed schoon en heel* is. U ontvangt bovendien een lijst, waarop vermeld staat wat de kinderen nog meer moeten medebrengen. Dan moet *extra* zorg besteed worden dat lichaam en hoofd der kinde-

N.S.V.O. nieuws

Verantw. redactrice: C. F. Galjaard-Meck

Redactie en adm.: Laplaaestraat 31, Amsterdam O.

Tel. 52322, Postgiro 320886

Versijnt tweemaal per maand

ren *rein* zijn. Kinderen met den een of anderen huiduitslag worden niet opgenomen. Eerst dient te worden gezorgd, dat dit genezen is.

Verder moeten de kinderen ingeënt zijn tegen diphtherie. Zijn de kinderen reeds gedurende de afgelopen 4 jaar ingeënt, dan behoeft dit niet opnieuw te gebeuren, echter moet U dan aan den dokter, die het kind ingeënt heeft een briefje vragen, waarop vermeld staat, wanneer de inenting plaats vond. In Soest is dan het Kindertehuis *Majella*, eigenaresse kske Zantman, adres: Molenstraat 11. Hier kunnen kinderen worden opgenomen tot den leeftijd van 7 jaar. Hoewel dit geen huis van de Beweging is, gelden toch alle bepalingen, die voor de tehuizen van de Beweging gelden om Uw kinderen aldaar verzorgd te krijgen. Ook hier komen uitsluitend kinderen van kameraden.

Dit is wel het voornaamste, wat ik U over de uitzending van de kinderen zou willen vertellen.

Nu de uitzending van onze kameraadskes. Momenteel kunnen de kameraadskes alleen naar het Rusthuis *Kerstendal* te Berg en Dal bij Nijmegen, Berg en Dalscheweg 72, gaan. (In Rusthuis *Dennenhorst* te Baarn verblijven geëvacueerde kameraden).

De leidster van Kerstendal is kameraadske H.J.v. Walsum. Hier kunnen worden opgenomen kameraadskes, die door drukke huishoudelijke of andere bezigheden oververmoeid raakten en dus eens rust moeten hebben. Zij kunnen dan voor den tijd van 4 weken die rust op Kerstendal genieten. Over de prach-

tige omgeving van Berg en Dal, Klein Zwitserland, behoeft ik niet uit te weiden. Het is er schitterend en U kunt daar heerlijke wandelingen maken. Om in Kerstendal te komen, handelt U op dezelfde wijze als hiervoren staat omschreven voor de kinderuitzendingen (behalve de inenting). Op Kerstendal kunnen geen bedlegerige kameraadskes worden opgenomen.

Voor alle uitzendingen gelden dezelfde regels. Vooral moet niet vergeten worden dat worden medegebracht: de stamkaart (oude en nieuwe) de inlegvellen (oude en nieuwe) en de nog geldige bonnen!

Nu wat de kosten betreft. De reiskosten moeten door de kameraadskes zelf worden betaald. Voor de kinderen moet worden betaald f 1,— voor de heenreis en f 1,— voor de terugreis, ongeacht den afstand. Dit reisgeld moeten de kinderen aan de leidster van het tehuis afdragen. Tevens moet wat geld, bijv. f 2,— voor kleine onkosten, als schoenenreparatie, ansichtskarten, e.d. worden medegegeven.

Voor de verblijfkosten is geen vast bedrag bepaald, ieder betaalt naar vermogen en wij mogen toch zeker aannemen, dat het den kameraadskes wel degelijk iets waard is, indien zij zelf of haar kinderen een heerlijken vacantiетijd in een der tehuizen doorbrengen. Het voornaamste en voor U van het meeste belang heb ik nu wel verteld. Hebt U dus behoefte aan rust, of moeten Uw kinderen noodig eens de wei in, dan weet U nu den weg om dit te bereiken.

J. C. v. C.

**EVEN AANDACHT
VOOR DISTRICT...**

15 NOORD-BRABANT

*Brabant, land van hei en dennen,
Land, waar ik geborre ben,
Brabant, mee oew bosch en venne
Zijt 't moiste land wa'k ken,*

Met deze woorden van onzen Brabantschen dichter Lodewijk v. Woensel (Kam. Louis Vrijdag) wil ik mijn uiteenzetting over ons werk in Brabant aanvangen. Geboren en getogen in dit land, is het mij

boven alles dierbaar. Ik ben dan ook blij, dat mij door de Landelijk Leidster de gelegenheid gegeven is, een steentje te kunnen bijdragen aan den opbouw in Nat. Soc. geest van mijn Brabant.

Het is zoo prettig werken hier; de Brabanders zijn zoo ijverig, gastvrij en gemoedelijk, we hebben een zóó kameraadschappelijke samenwerking in wederzijdsch vertrouwen, dat niets mij te veel is om mijn District groot te maken. Natuurlijk hebben wij ook

onze moeilijkheden, maar als dat niet was, zou 't saai worden. Zoo nu en dan moet er eens wrijving zijn, dat zuivert de lucht.

Zooals ik reeds zeide, wordt er hier hard gewerkt. De kameraadskes, die zich inzetten, verstaan volkomen haar taak en zijn steeds bereid overal en te allen tijde, daar waar er hulp gevraagd wordt, deze ook te verleen. Veel moois hebben wij tezamen reeds beleefd, maar ook veel droevigs. Denken we hierbij aan den grooten bomaanval op Eindhoven, hoeveel werk in die dagen de kameraadskes hier verzet hebben, grenst aan 't ongelooflijke. In samenwerking met den N.V.D. hebben zij hier veel leed verzacht en toen ons werk werd overgenomen door 't Roode Kruis, hoorde men algemeen de verzuchting: „Hadden we de hulp van de N.S.B. maar weer, dat was toch anders”. Een groote propaganda is dit voor ons geweest.

Verder kort geleden onze hulp bij de evacuatie uit Zeeland; ook toen stonden onze kameraadskes klaar en heeft vooral de kring Breda prachtig werk geleverd. Maar ook bij feestelijke gelegenheden verleen zij haar hulp, denken we aan den grooten Jeugdstormdag te Eindhoven. Voor dag en dauw zorgden zij reeds voor de deelnemers en deelneemsters; alles was prima in orde.

Dan onze schoenenbeurs in Breda. Honderden maken van de gelegenheid gebruik schoenen te ruilen en onze kameraadskes komen handen te kort om allen te helpen. De bezoeksters zijn vrijwel alle buitenstaanders, maar ze zijn vol lof over 't werk, dat daar verricht wordt en begrijpen maar niet, dat wij dat nu allemaal maar zoo voor „niks” doen.

Mijn District bestaat uit 6 Kringen en ik wil gaarne eenige van mijn Kringleidsters aan 't woord laten en haar één en ander over haar Kring laten vertellen.

Ik hoop, dat U dan een beeld zult kunnen vormen hoe 't in ons mooie Brabant is; ik zou zoo gaarne zien, dat de boven-Moerdijksche kameraadskes eens meer contact met ons kregen. We zijn zoo vele jaren vergeten, men heeft zoo'n verkeerde voorstelling van ons „donkere Zuiden”. Het is hier niet zoo donker, integendeel, wij zien reeds 't licht dat schemert door deez' donkere dagen en we zullen niet rusten, voordat wij alle Brabantsche vrouwen overtuigd zullen hebben van 't groote en mooie van ons Nat. Soc. Met Mussert voor Volk en Vaderland „HOUZEE”.

S. J. V.

KRING TILBURG. Van onze Districtsleidster Kamske Jonkers, ontving ik het verzoek, eens iets te schrijven over de werkzaamheden in mijn Kring of over mijn belevenis als Kringleidster.

Wat zou ik over de werkzaamheden zooal moeten zeggen? Reeds hebben diverse Kringleidsters over hun werk gesproken, en dit is over het algemeen ook hier hetzelfde en ik zou dus in herhaling moeten treden, wat wij hier op onze wekelijksche bijeenkomsten nog doen en wat ik tot op heden nog niet zag vermeld is het volgende: wij houden het naai- en stopwerk bij voor kameraadskes die ziek zijn, zoodat een kameraadske dat ziek is geweest, na haar herstel niet genoodzaakt is dubbel hard aan te pakken, doch wat dit gedeelte van haar werkzaamheden betreft, door haar ziekte niet ten achter raakt.

Verder helpen we de N.S.B. en andere formaties, wanneer ze onze hulp noodig hebben, de samenwerking onderling laat hier dan ook niets te wenschen over.

De jeugd ligt natuurlijk ons vrouwen, zeer na aan het hart, en zoo hebben wij ons niet onbetuigd gelaten bij de frontzorgmiddagen, voor de kinderen van onze frontkameraden, terwijl we zelfs voor de N.S.B. een Sint Nicolaasfeest voor ca. 2000 Tilburgsche kinderen hebben gearrangeerd. De N.S.V.O. had bovendien nog de beschikking gekregen over

1000 houten speelgoedwagentjes, die buiten het door de N.S.B. gebodene aan de kleinste werden uitgereikt. Thans vraagt de extra voeding voor den Jeugdstorm weer onze aandacht. In een woord gezegd, wij hier in Brabant doen ons best, de opgave waarvoor wij zijn gesteld, zoo goed mogelijk te vervullen.

De opdrachten, die wij van het Hoofdkwartier ontvangen, worden door weglating of toevoeging van kleinigheden, die aan het geheel geen afbreuk doen, voor onze vrouwen pasklaar gemaakt. Wij, Brabanders, bezien alles meer van de gemoedelijke vroolijke kanten; dit komt natuurlijk in onze vergaderingen en bijeenkomsten tot uiting. Onze groote vergaderingen vullen we dan ook meestal aan met eenige vroolijke liederen, declamaties of tooneelstukjes. We verwaarloozen echter geenszins den stijl van een dergelijken avond, doch sluiten eerst het officieele gedeelte, om daarna nog even genoeglijk samen te blijven. Voor den goeden gang van zaken moeten we dit hier zoo doen. We kennen nu eenmaal onze pappenheimers, in Brabantsch gezegd „Goei volk mèr reuiw”. Een aardig voorval wil ik niet nalaten hier te vermelden. Het is bij ons de gewoonte, om op onze groote bijeenkomsten, ook de vrouwen en Moeders van frontstrijders uit te noodigen. Natuurlijk zijn dit niet alle N.S.V.O.-leden, meestal behooren ze zelfs tot die categorieën van menschen, die niets van het Nat. Soc. begrijpen of weten en dikwijls een geheel verkeerde voorstelling ervan hebben. U zult zich afvragen, komen deze vrouwen dan naar jullie bijeenkomsten? Ja een Moeder blijft nu eenmaal Moeder en God zij dank hebben we in Brabant nog Moeders en goede Moeders. Een goede Moeder zal trachten iets meer te weten te komen van datgene, wat haar kind bezielt, wat hem genoopt heeft den grooten, voor haar dikwijls onbegrijpelijken stap te doen, daarom *komen* zij, als er iets op dit punt voor haar te leeren valt.

Zoo mocht ik dan na zoo'n avond het genoegen smaken, dat een Moeder naar me toe kwam en me vertelde, dat ze haar zoon het huis had ontzegd, zelfs bij zijn vertrek geen afscheid van hem had genomen, doch dat ze hem zou schrijven, dat ze hoopte, dat hij spoedig met verlof zou mogen komen en dat zij er zeer naar verlangde, en hij de deur niet gesloten, doch wijd geopend zou vinden. Dat zooiets je goed doet en een aansporing is om verder te werken. behoeft verder geen betoog. Een ander meer komisch voorval was het volgende: toen na afloop van een kameraadschapsavond een vrouwtje me kwam bedanken voor den gezelligen avond en eraan toevoegde „het was toch werkelijk heel netjes”. Het naïeve gezegde toont maar al te duidelijk, dat er nog heel wat misverstanden dienen te worden opgeruimd en klaarheid onder onze Volksgenooten moet worden gebracht. Mogen vooral de leden van de N.S.V.O. door hun levenshouding hiertoe meewerken.

Hou Zee!

KRINGL. KRING 66

LAZARETBEOZEK TE 's-HERTOGEN-BOSCH. Iederen Woensdagmiddag bezoeken wij onze gewonde of van verwonding herstellende frontstrijders en zieke of genezingzoekende frontkameraden alhier. Klokslag 3 uur ziet de schrijver in de z.g. „Schreibstube” ons binnentreden ter verkrijging van de namen der verpleegde Nederlandsche soldaten van den Führer.

Met een lijst, die telkens weer nieuwe namen vermeldt en waarop reeds bekende patiënten ontbreken, door ontslag wegens herstel of door overplaatsing naar andere herstellingsoorden, gaan wij dan de diverse zalen af en voorzien onze jongens van lectuur, ruilen gelezen boeken, nemen achtergelaten boeken in en af en toe zijn wij gelukkig in de gelegen-

heid hun ook eens een versnapering of rookertje of een bloemetje te brengen.

Zoo blij als de jongens zijn met een sigaretje, appel of peer of bloemetje, zijn wij, als wij hun deze kunnen geven, helaas! is het ons dikwijls moeilijk deze voor hen te bemachtigen en blijft het bij boekenruil en een opwekkend praatje.

Heerlijk is het enthousiasme, waarmede veelal die lieve moedige jongens verhalen over hun terugkeer naar het front, als zij genezen zullen zijn en weer daadwerkelijk mogen deelnemen aan de vernietiging van het afschuwwekkende monster dat „bolsjewisme” heet.

Pijn doet het soms te moeten ervaren, hoe teleurgesteld enkele hunner zijn, die niet meer in staat zullen zijn hun ideaal te volgen en incompleet dikwijls, hier achter moeten blijven, terwijl anderen „hun werk” mogen voortzetten.

Reeds ruim 2 jaar bezoeken wij deze frontstrijders en nog nooit maakten wij het mede, dat één hunner tegen terugkeer naar het front opzag of ontevreden was over de behandeling; slechts enkelen waren berustend, zelfs verminkten waren nog vol goeden moed.

Dit kan slechts een gevolg zijn van een goede soldaten- en kameraadschappelijke opvoeding, welke helaas in ons leger ten eenenmale ontbrak.

Zij, die met mij de verschillende Lazaretten bezoeken, zullen dit met mij eens zijn. Wij kunnen nooit genoeg doen voor deze moedigen en nimmer zullen wij spijt behoeven te hebben over verloren uren in het Lazaret; de uren bij deze kameraden doorgebracht, zijn *welbestede*.

Er is geen mooier werk dan Lazaretbezoek, maar men diene de bezoeksters met zorg uit te kiezen en niet te jonge krachten daarvoor te nemen. Vele van onze

frontstrijders zien gaarne „een leuk Grietje”, doch zij worden evengraag een beetje „bemoederd”.

Kamske J. H. v. d. POLL v. d. KROEF

LENTEFEEST IN KRING EINDHOVEN. Het Lentefeest werd in Eindhoven gehouden op Donderdag 13 April j.l. Voor dezen middag was overal veel zorg aan besteed, zoodat de zaal, toen de kameraadskes binnen kwamen, er keurig uitzag. De tafels waren in hoefijzervorm geplaatst, versierd met katjes, magnolia's, narcissen en tulpen. Aanwezig waren kamske Braun als spreekster, kamske Jonkers de Districtsleidster, kamske Maas, de plaatsvervangend Districtsleidster en verder talrijke kameraadskes uit de verschillende groepen en uit de buitengemeenten. De middag werd geopend door kamske Biessen, de Kringleidster, waarna door allen ons Vrouwenlied werd gezongen. Daarna werd het woord gegeven aan kamske Braun, die met een duidelijke en prachtige Lenterede allen kameraadskes de taak van de vrouw en het doel der N.S.V.O. nog eens nader uitlegde. Zij had een aandachtig gehoor en velen waren zeer onder den indruk van haar woorden. Hierop volgde nog een kameraadschappelijk samenzijn, waarbij thee werd geschonken. Er werd nog gezongen, o.a. het Lente-lied, Wij Dietsche vrouwen, het Kempenlied, enz. Daarop sloot de Kringleidster deze bijeenkomst, gevolgd door ons 2e Vrouwenlied. En wij allen gingen naar huis met den wensch in ons hart, dat evenals de Lente ieder jaar het leven doet uitbarsten zonder dat dit door iets is tegen te houden, ook ons Nationaal Socialisme eens stralend zal uitbarsten en haar weg naar ons volk zal vinden, naar een blijde en vredige toekomst.

VOLKSGEBRUIKEN MET PINKSTEREN

Blijheid kenmerkt bijna alle Volksgebruiken, die men in ons land met Pinksteren nog in eere houdt. Blijheid, die hier en daar zelfs overgaat in uitbundige vroolijkheid of in stille wijding, zooals bij de brooduitdeeling in de Ageler Esch bij Ootmarsum.

En merkwaardig is zeker, dat het Pinksterfeest in vele plaatsen voorafgegaan wordt door de oude Luilak-viering, welke, zooals dat met Volksgebruiken steeds het geval is, in iedere plaats weer anders gevierd wordt, terwijl hier en daar de Dinsdag na Pinksteren nog een uitgaansdag is en Pinksterdrie heet.

Een overdadige bloemenweelde kenmerkt de Haarlemsche luilakmarkt, die

langs een gracht gehouden wordt, van Vrijdagavond vóór Pinksteren den geheelen nacht door tot Zaterdagmiddag 12 uur. Zooals dat ook elders het geval is, worden de Haarlemmers op luilakmorgen in alle vroegte gewekt door de vroolijke luilakvierders en oud en jong, rijk en arm koopt bloemen en planten voor Pinksteren.

Blij en schilderachtig is het Pinksterrijden, zooals men dat kent in Spakenburg en Bunschoten, waar de vrouwen in hun mooie volksdracht op lange boerenwagens gezeten, die bestuurd worden door één man, in de omgeving gaan rijden en dat Pinksterrijden vindt men ook in het Stra-rijden op Schou-

wen en de Ringrijderijen op Pinksterdrie. De Pinksterkronen, waarom men nog op sommige plaatsen danst, de Pinksterbruidjes op Texel in Meersen en Usselo, de Processies en het Vendelzwaaien in Limburg, de Kallémooi op Schiermonnikoog, het Pinksterzeilen in Friesland en Groningen, al deze vroolijke, fleurige volksgebruiken, die vaak een dieperen zin hebben, brengen ons buiten in de blijde natuur.

D. H.-V.

WIE RUILT?

Een zomermantel maat 42/44 voor gekleed jurkje. Een paar grijze schoenen met hoogen hak maat 37/38 voor schoenen met platten hak zelfde maat.

Een lap witte stof 3 meter lang breed 1.40 m voor een zwart, donkerblauw of bruin jurkje maat 42/44 of stof in die kleuren.

2 zeeduffel lumberjacks voor een heeren sportjasje of iets anders ongev. maat 50. Kamske Krebs, Sumatrastraat 62II, A'dam Oost.

Donkergrijze damesrijbroek z.g.a.n. voor regenmantel of cape, maat 46, geen witte. Blauw lederen zomerschoenen maat 39 voor wollen badpak maat 46. Kamske Metus, Koningslaan 54, Bussum.

Een getaill. wollen zomermantel, blauw maat 42/44 voor wollen swagger 42/44, rose satijnen blouse als nieuw, maat 42/44 tegen een als nieuw gekleede blouse 42/44. Kamske Heyblok-Stamm, Hector Treubstraat 67, den Helder.

2 nieuwe zwarte hemden, maat 16 met koppelriem, voor zijden dameskousen beige. Kamske Cramer, v. Eckstraat 44, Arnhem.

Nieuwe wekker voor badhanddoeken. Kamske W. v. d. Spek p/a. Herbst, Stadionweg 114, Amsterdam-Z.

Donkerblauw wollen vest met angora voor zomerjapon of witte zijden blouse. Kamske E. v. d. Spek-Blom, v. Breestraat 44hs, Amsterdam-Z.

Bruin geweven wollen slipover voor 2 heerenflanellen Kamske ten Brink, Eikenlaan 18, Zwanenburg Halfweg.

Een gebreide spreij (flinke maat) en/of zwarte blouse maat 44 voor japonstof tevens een 2-persoons-opklapbed te koop gevraagd. Kamske Bruin, Anslijnstr. 12, Haarlem.

Mijn man zijn jacquetjas, oude kwaliteit, een paar keer gedragen, voor een paar heerenpantalon en mijn nieuwen fietsband voor lange en korte onderbroeken, flinke maat. Kamske Kapteyn-Boerefijn, v. Gaesbekestraat 14, Voorburg.

Mooie zeegroenen velour chiffon blouse, voor een bruine heerenpantalon, mag ook lichtgrijs of beige zijn. Een paar zwarte zomerschoenen, maat 37, hoogen hak, voor een paar zwarte dito lageren hak, ook 37. Kamske Aelberts-Berends Noorder Amstellaan 98 III, Amsterdam-Z.

Uit het heele land

ALKMAAR. Op 15 April 1944 was het de beurt aan Alkmaar om het Lentefeest te vieren. De zaal van Hotel Proot was voor dit doel feestelijk versierd met lentebloemen. Voor de verzorging van het programma was de N.S.V.O. van Haarlem uitgenoodigd, speciaal de Meta-afdeeling. Nadat de Districtsvormingsleidster haar toespraak had gehouden en een lid van den Jeugdstorm eenige gedichten had gedeclameerd, was het de beurt aan de Meta's om te toonen, wat zij in korten tijd reeds heeft bereikt. Na drie Duitsche volksdansen, waarvan de „Vijfde Jongen” ongetwijfeld het meeste succes had, volgde wederom een declamatie, waarna de Meta's een lentesprookje, geschreven door kameraadske Van Schaik, opvoerden. In aansluiting hierop volgde een Meiboombdans, uitgevoerd door de Meta's. De middag werd besloten met het zingen van het lied „Ferme jongens, stoere knapen”.

HAARLEM. Lentefeest. 16 April 1944 organiseerde de N.S.V.O. in Hotel Brinkman te Haarlem een lentefeest, waarvoor zij een zeer aantrekkelijk programma had samengesteld. De zaal was voor dit doel feestelijk versierd en ondanks het slechte weer was de zaal zoodanig bezet, dat enkele jongeren zich met een staanplaats tevreden moesten stellen.

Aan de verzorging van het programma werkten in de eerste plaats mede de Meta-afdeeling Haarlem en verder het N.S.V.O.-koor onder leiding van kameraadske Cosse. De Districtsvormingsleidster lichtte in een korte toespraak de beteekenis van het Lentefeest toe. Nadat het N.S.V.O.-koor op uitstekende wijze eenige liederen met pianobegeleiding ten gehoor had gebracht, was het de beurt aan de Meta's om te toonen, wat zij in korten tijd reeds bereikt hadden. Hoewel de Meta-afdeeling eerst kort geleden werd opgericht, bleek zij reeds bij de eerste uitvoering de critiek te kunnen doorstaan. Nadat gezamenlijk door alle Meta-leden drie Duitsche volksdansen waren opgevoerd, waarvan de „Vijfde Jongen” een dubbel applaus oogstte, dansten twee Meta-leden de „Annen-Polka” van Johann Strauss.

Na de pauze werd door de Meta's een lentesprookje, geschreven door kameraadske Van Schaik, opgevoerd, gevolgd door den Meiboombdans. Daarna zong het N.S.V.O.-koor, met de piano begeleid, eenige Duitsche liederen, terwijl een kameraadske met piano- en vioolbegeleiding het Panis Angelicus van Cesar Franck ten gehoor bracht.

De middag werd besloten met het zingen van het zesde couplet van het Wilhelmus. De N.S.V.O. mag dezen middag zeer zeker als geslaagd beschouwen, waarbij eveneens een woord van dank toekomt aan de jonge Meta-afdeeling, die getoond heeft de sfeer van de N.S.V.O. volkomen te begrijpen.

DOET U UW KINDEREN OOK TEKORT

De nieuwe levensmiddelenrantsoenen van de komende 14 dagen zijn bekend gemaakt en de wedloop naar de winkels is weer begonnen. Bij mijn bakker stapelen zich de heele, halve en kwart pakjes roomboter op, naast de puntzakjes met suiker, die onverschillig door een helpstertje in een groote trommel worden leeggestort.

Ik vraag me af, hoe dat kan!? Waar komt die boter vandaan, als wij gedeeltelijk vet en gedeeltelijk margarine krijgen toegewezen? Van de bonnen der kinderen, die als extra rantsoen wel eens roomboter krijgen toebedeeld!

Maar wat denkt U? Dat de bevoegde instanties onzen kinderen een extra toewijzing geven, opdat wij ermee naar den bakker kunnen gaan, om er taartjes, koekjes of wat dies meer zij, van te laten klaarmaken!? Natuurlijk niet! Iedere vrouw, die dan ook aldus handelt, doet haar kinderen tekort!!

In gedachten hoor ik hier en daar al tegenwerpingen maken, U zult zeggen, dat het snoepje juist ook voor de kinderen is! De snoeperijtjes worden echter ook door de grooten mee opgepeuzeld, bezoekers en bezoekers snoepen ook al mee! Erg gezellig, maar alweer, het gaat ten koste van de voeding der kinderen!

En ook al zou U van Uw eigen vet- of margarinerantsoen voor de kinderen afstaan, dit is niet hetzelfde. In roomboter komen nl. belangrijke voedingsstoffen voor, vnl. eenige vitaminesoorten, die kinderen dringend nodig hebben voor den opbouw van hun lichaampjes. Het betreft hier dezelfde stoffen, die ook in levertraan voorkomen. In vet en margarine komen deze vitaminen *niet* voor, dus deze kunnen de roomboter niet geheel vervangen. De volwassenen hebben niet zooveel behoefte aan deze vitaminesoorten als de kinderen, vandaar het wijze besluit de kinderen in de eerste plaats van de beschikbare hoeveelheid roomboter te laten profiteeren.

Wilt U eens snoepen? Best, maar bak dan *zelf* het een en ander maar met margarine. Het is voordeliger, zoowel voor de bonnen als voor de huishoudbeurs. Heeft U geen oven en wilt U toch een extraatje hebben, kies dan iets, waarvoor òf margarine en suiker, òf alleen suiker ingeleverd behoeft te worden en bloembonnen. Beperk het snoepen echter zooveel mogelijk! Gewen de kinderen aan eenvoudigen kost, dit komt de gezondheid ten goede, maar... *geeft den kinderen steeds alles, wat de distributie voor hen beschikbaar stelt. (Dus ook geen gestandaardiseerde melk in Uw kopje koffie!)*

Huisvrouwenvlijt

IN OORLOGSTIJD

Kameraadske,
Wist U, dat er van oude kousen nog heel wat valt te maken? Velen van ons hebben nog wel zoo'n gezelligen stapel oude kousen, die we bewaren, maar waarmee we dikwijls niets mee doen. Toch is er van die oude kousen veel te maken, wat ons juist in dezen moeilijken tijd van geen stopgaren, geen elastiek, groote diensten kan bewijzen.
Wist U, dat men het been van een kous

uit kan halen als breiwerk en met dezen draad heel goed kan stoppen? U gaat dan als volgt te werk.

Tornt heel voorzichtig den naad van de kous los en wel zoo, dat U alleen het draadje, waar de naad mee genaaid is, doorknipt. U mag in geen geval in het tricot der kous knippen. Nu moeten wij den voet van het been verwijderen. Wij *knippen* den voet weer niet af, maar trekken een draad van het weefsel der

Foto A.G. Zwart

kous bij den enkel uit, waardoor vanzelf de voet van het been afgaat. Nu kunnen we het been net uithalen als een breiwerk. Het beste is, twee beenen tegelijk uit te halen en de twee draden samen strak op een kaartje karton te winden. Nu maakt U de uitgehaalde draden op het kaartje vochtig, laat het ongeveer een week liggen, waarna U het kunt gebruiken om te stoppen. Men kan echter niet een kous uithalen en direct met de draden stoppen, want dan zullen deze draden nog te veel krullen. Ook kunt U, zooals de afbeelding laat zien, elastiek, sjarretels en bretels van oude kousen maken. Vooral de bretels voor onze jongens zullen voor menige moeder een uitkomst zijn. U hoeft niet anders te doen, dan een oude kous in een reep van $\frac{3}{4}$ cm breedte te knippen. De naad wordt nu niet losgetornd. Wij beginnen boven aan de kous te knippen en knippen steeds maar in het rond, totdat wij de heele kous in één langen reep geknipt hebben. Nu winden wij dezen reep strak op en gaan ermee haken. Voor elastiek haken wij een boordje van

lossen, de bretels haken wij van vasten. De breedte der bretels is ± 5 cm en de lengte moeten wij zelf bepalen en kunnen we aan de oude bretels nameten. Van katoenen, tricot kousen kunnen we nog wel babyhemdjes of, zooals men op de afbeelding ziet, een slobbroekje maken. Men verwerkt dit op dezelfde manier zooals tricot verwerkt moet worden. Men legt het patroon van het hemdje op de kous, waarvan de naad weer is losgetornd, knipt het uit en naait het hemdje in elkaar. Zelfs zomerhandschoenen kunnen wij van onze zijden kousen maken, mits de zijden kous niet te dun is. Patronen kunnen bij afdeeling VI, dienst Kleding, aangevraagd worden of U kunt op een cursus leeren, hoe wij deze handschoenen in elkaar maken, daar tricot altijd iets anders bewerkt moet worden dan gewone stof. Ook van zomerstof kunnen leuke handschoenen gemaakt worden.

U ziet, kameraadskes, gooit Uw oude kousen nog niet weg. Zij kunnen U nog van nut zijn.

A. SCHEEPERS

RECEPTEN

BLOEDWORSTGEHAKT.

Aankoop van bloedworst beteekent een besparing van onze vleeschbonnen. Met 1 rantsoentje, dus 300 gram, kunnen we heel wat beginnen. We kunnen de plakken worst door bloem of gemengd meel wentelen en in de koekepan bakken.

We kunnen de bloedworst ook als gehakt klaarmaken. Wij drukken de worst hiervoor zeer fijn met een vork en mengen er gekookte aardappelen, die eveneens fijngemaakt zijn, doorheen. Verder wat zout, aroma en desgewenscht een klein beetje azijn.

We kneden alles goed dooreen en vormen er kleine ballen of platte koekjes van. Deze wentelen we door paneermeel of gemengd meel of bloem en bakken ze in wat vet of margarine aan alle zijden bruin.

GESMOORDE AARDAPPELEN.

Wanneer een der huisgenooten of een onverwachte gast eens na moet tafelen, is het tegenwoordig een

probleem, hoe de aardappelen weer op te warmen. Vroeger grepen we de koekepan en dan werden er vlug wat piepers opgebakken, maar ja, dat gaat nu meestal niet.

Een even smakelijk gerecht is echter gesmoorde aardappelen. Het vraagt weinig vet of margarine en al missen we de bruine korstjes, een pikanten smaak heeft dit gerechtje zeer zeker.

In een braadpannetje een weinig vet of margarine heet maken. De in blokjes verdeelde koude aardappelen erbij doen en even omschudden. Eenige lepels melk of bouillon erbij doen. De deksel op de pan doen en het gerecht op een zacht vuur ong. 10 min smoren. Halverwege den tijd schudden we de aardappelen weer eens om.

Gehakte peterselie voegen we, zoo mogelijk, tot slot toe. Dit verhoogt de voedingswaarde van het gerecht, daar het opwarmen van aardappelen altijd schadelijk is voor het behoud van de vitaminen.